

ΕΤΟΣ Ε΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΥΡΥΡΙΑΚΗ

ΑΡΙΘ. 220

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΟΥ ΔΕΨΤΑΊΟ

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας διά μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους, ἔπου τέως ἦν ὁ Ἄρειος Πάγος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαΐου 1883.

ANEMOMAZOMATA

Ἦρχισαν καὶ αἰ ληστεῖται καὶ ἐξέλεξαν οἱ λησταὶ τόπον πρὸς ἐξάσκησιν τῶν καθηκόντων των τὰ ἱερά ἐδάφη τοῦ Μα-
ραθῆνος. Δύναται λοιπὸν νὰ καυχηθῆ ὁ κ. Τρικυβότης διὰ τὴν
τῆς κυβερνησεὸς του ἀνέστησε τὰ τρόπαια τοῦ Μαραθῆνος,
οὐχὶ ὅμως τοῦ Μαραθῆνος τοῦ Μιλτιάδου, ἀλλὰ τοῦ Τάκου
Ἀρβανιτάκη.

Τὸ πρῶτον κατόρθωμα τοῦ Ἐθνικοῦ Συλλόγου μετὰ τὴν
πραξασίαν μάλιστα, ἦν ὁ γενναϊότατος δὸν Σκουλοῦδης τῷ
πάρσχεν, ἦτο τὸ νὰ κατορθώσῃ νὰ σθεσθῶσι τὰ φῶτα
τοῦ θεάτρου καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γείνη ἄλλως, ἀφοῦ ἀνέ-
λαβον νὰ φωτίσωσι τὸ καινὸν καὶ νὰ λαμπρύνωσι τὴν σκηνὴν
μας ὁ Ἐθνικὸς Σύλλογος, ὁ Σκουλοῦδης, ὁ περικλεῆς Ἀν-
τωνιάδης καὶ ἡ Ἑταιρεία τοῦ φωταερίου.

Ἀξιοσημείωτον ὅμως εἶνε ὅτι ὁ σκοτισμὸς ἐπῆλθε καθ' ἣν
σπηγὴν ἐπρόφερον ὁ Κωνσταντῖνος τὴν λέξιν λάβαρον. Τὰ
σημερινὰ μας λάβαρα, ὑμνοῦμενα μάλιστα παρὰ τοῦ κ. Ἀντων-
ιάδου ἐντρέπονται νὰ τὰ ἴδωσιν τὰ φῶτα!

Τόσον δύσκολος καὶ τόσον ἀλλόκοτος φαίνεται ἡ συνεν-
νόησις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας, ὥστε ἐχρειάσθησαν

νὰ διαμετρωθῶσι πλείστοι δσοὶ σταυροὶ καὶ μεγάλοσταυροὶ,
ὅπως ἐξαγιάσωσιν αὐτήν. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει οἱ ἀπο-
νεμηθέντες σταυροὶ ἐκτελοῦσι τὴν αὐτὴν ὑπηρεσίαν οἷαν καὶ
οἱ χάρασσόμενοι διὰ μελανοῦ χρώματος ἐπὶ τῶν κεκονιαμέ-
νων τοίχων καὶ χρησιμεύοντες πρὸς ἀπέλασιν τῶν ὑπὸ φυσι-
κῆς ἀνάγκης κατεχομένων.

Ἡ Νέα Ἐφημερίς ἀγγέλλει τὴν ἀφίξιν τοῦ πρέσβους
τῆς Ἀγγλίας κ. Φόρδ ὡς ἔξης:

«Ἀφίκετο ὁ γλυκὺς πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας κ. Φόρδ.»
Ἐπειδὴ ἡ θέσις ἦν κατέχει ὁ κ. Φόρδ εἶνε πολυσήμαντος,
διὰ τοῦτο νομιζομεν ὅτι ἡ εἰδήσις δύναται νὰ συμπληρωθῆ
ὡς ἔξης:

«Ἀφίκετο ὁ βαρὺς καὶ γλυκὺς πρεσβευτὴς τῆς
Ἀγγλίας κ. Φόρδ.»

Ἐκ τῶν τελευταίων εἰδήσεων ἐξάγεται ὅτι ὁ πρωθυπου-
ργὸς τῆς Ἀγγλίας κ. Γλάδστον κλονίζεται. Ἐκτὸς τῶν ἄλ-
λων σπουδαίων ζητημάτων, ἅτινα θὰ προκαλέσῃ ἡ πτώσις τοῦ
ἐξόχου πολιτικοῦ ἀνδρὸς, γεννᾶται καὶ τὸ ζήτημα ἂν θὰ δό-
νηται ὁ κ. Κυριακὸς ν' ἀνεγείρῃ τὸ ἀγαλμα τοῦ Γλάδ-
στωνος ἀφοῦ οὗτος θὰ ἔχη πέσει.

Τὸ σέβας ὅσον τρέφει ὁ κ. Γεννάδιος πρὸς τὰ παλαιὰ ἐν
γένει καὶ τὸ ἀσπονδὸν αὐτοῦ μίσος κατὰ τῶν νεωτερισμῶν

ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι οὐκ ἐκαίειτο, θέλησε νὰ προσθέσῃ εἰς τὸν πλάκην αὐτῶν λόγους, ὃν ἀπέγραψεν καὶ ἐκ τῶν ἀπαρτίτων ὅπως πέρυσιν.

Ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ εἰς ἐτόλμυρα νὰ παραβῆναι τὸν κ. Γεννάδιον μετὰ τὸν Θεόν, διότι καὶ αὐτὸς ἔταξε τὸν ἄστυ γλῶσσον.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἢ σεμνότητος αἰθουσα τοῦ Πανεπιστημίου, βεβωτημένη εἰς τὴν ἀγῆν καὶ τὴν κόνιν, τὸ πλεῖστον τοῦ ἔτους, ἐκτὸς ἔταν ταράσσαι τὴν παρθενίαν τῆς αἰ. λογοδοσίας τῶν πρυτάνεων ἢ τῶν ἀρχιερέων τῶν κλητήρων, ἦνοιγε τὰς θύρας τῆς εἰς ὅλης διάφορον τελετήν. Καὶ ἐδέχτο πλῆθος ποικίλων, λάλων, θυρυβώδων, λογίους καὶ λαόν, δημοσιογράφους καὶ μαθητάς, κυρίας καὶ χωροφύλακας.

Οἱ λόγοι νέοι τοῦ Βύρωνος ἀπὸ στραπτὸν ἐν ἐπισήμῳ στολῇ ἐθιμοταξίας μύρδαντες, ἔλθουσι καὶ τὴν χωρίστραν τῆς κέρως φέροντες ἀμειπτον. Πλήρεις ὑποκλίσεων καὶ ἀβρότητος, δεηθύνοντο πρὸς τὰς προσερχομένας κυρίας καὶ προσεφέροντο ὡς εὐγενεῖς εἰσερχόμενοι ἐν τῇ ἀγαθῇ αἰθούσῃ δηγυθῆντες αὐτὰς εἰς τὰ ἐκτετέρωθεν τῆς αἰθούσης θεωρεῖται, ἐνφ' τὸ αὐτὸ καθήκον διὰ τὸ ἕτερον τῶν φύλων ἀνελάμβανεν εὐσταλῆς ὑπενωμοτάρχης ἢ γενναῖος χωροφύλαξ ἐκ τῶν παρὰ τὴν εἴσοδον τεταγμένων.

Εἰς τὸ βάθος τῆς αἰθούσης, ἀνά μέσον δύο στύλων, τὸ προεδρεῖον τοῦ Βύρωνος, προπαρασκευάζε διὰ τὸ πλῆθος τὴν εἴσοδον τοῦ κ. Γενναδίου, ὅστις ἐπεφάνη αἴφνης μετὰ τὸ στήθος ὑπέροπτε προτεταμένον, τὰ πτερὰ τῆς γραβάτας του κυματίζοντα ὡς πάντοτε, κόκκινας ὡς ἀστακός, μετὰ τὸν ἀπαραίτητον ὑψηλὸν πῖλον, ὃν ἔμωσ' εὐτυχῶς μετ' ὀλίγον ἐξέβαλεν, ἀγωνιωδῶς διασχίζων τὴν περὶ αὐτὸν ἀτμοσφαιραν, σὺρων τοὺς πόδας του καὶ ἀτενῶς ἐμβλέπων πρὸς τὸ ἀκροατήριον τριγύρω, ὡς ἐμπνευσμένος· εὐτυχῶς ἔμωσ' τοῦτο δὲν διήρκεσεν ἐπὶ πολὺ, διότι ἂν παρεταίετο ὀλίγον ἀκόμη, εὐνῆτον ὅποια θὰ καθίστατο ἡ θέσις ἀκροατηρίου καὶ ῥήτορος,

ὡς ἂν θὰ ἐγινέτο νὰ λυθῇ ἡ ἐορτὴ πρὸς ἀρχίση διὰ τῆς παραστάσεως, τῶν παρὰ τὴν θύραν χωροφυλάκων....

Ἦρξασθε δ' ὁ κ. Γεννάδιος καὶ ἐπιλαίετο, ὁ ὅσων λόγων γέννησας, ἀνευ εὐτυχῶς πολλῶν ὀδίνων, διότι οὐλογομαχίας εὐαίρει ἰσχυρᾶς μνήμης.

Ὁ σκοπὸς τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν καὶ ὁ χῶρος δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἰσιθώμεν, παρ' ὅλην τὴν διάθεσιν ἡμῶν, εἰς ἀνάλυσιν τοῦ λόγου του ἢ ἐκτενεστέραν περιγραφὴν τῆς ἐορτῆς, δι' ἣν ἔμωσ' καὶ μετὰ τὸν ἄλλον ἀλλοὶ συνάδελφοι ἐγράψαμεν δὲ μόνον τὰ ὀλίγα ταῦτα ἰδίᾳ πρὸς ἐπίρρωσιν τῆς ἀποδεικτικῆς μεθόδου συναδέλφου τινὸς συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν, ἀφρὺ ἡ ἐορτὴ ἦτο ἡ αὐτὴ, ἐορτάζων σύλλογος ὁ αὐτός, ἢ αἰθουσα ἡ αὐτὴ καὶ ὁ ἡμιλῶν ῥήτωρ ὁ αὐτὸς μετὰ τὸν περυσινόν, οὐδὲν ἐκόλυε καὶ οἱ δύο ἐκφωνηθέντες παρὰ τοῦ ῥήτορος λόγοι τὰ αὐτὰ νὰ ἔχωσι πρὸς ἀλλήλους δικαίωμα ταυτότητος.

Τὸ παρελθὸν ἔμωσ' Σάββατον καὶ Τρίτην ἄλλου εἴδους φιλολογικῆ συνάθροισις ἐτελείτο εἰς τὸν Πανασόβον, ἔστι ταύτην ἔχει τὴν διαφορὰν πρὸς τὸν Βύρωνα, ὅτι, ἐνφ' οὗτοι, πάσχει χειμῆριον νάρκη καὶ κοιμάται τὸ πλεῖστον τοῦ ἔτους κατὰ μακρὰ διαλείμματα μόνον ἐξεγειρόμενος, ἐκενος μὲν καὶ σιμίζε, ἐκτὸς δὲ τῶν, ἔμωσ' πολλὸν σπάνιον, τὸ βῆμα αὐτοῦ κτείνεται ὑπὸ ῥητόρων, ἐννοούντων ὅτι οἱ ἀκροαταὶ τῶν δυνάμεται ἀξιολόγησιν νὰ κοιμηθῶσι καὶ στὰ σπύτια τῶν. Τὸ ὄνομα μόνον τοῦ ῥήτορος τῶν ἀνωτέρω δύο ἐσπερίδων κ. Χαράλ. Ἀνώνυμου καὶ ὁ περιέργος τίτλος τοῦ ἀναγνώματός του ἐπὶ τοῦ 1000 μ. χ. ἔρχεται ὅπως ἐμπνεύσει ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ ἀκροατήριόν του καὶ διὰ τοῦτο πυκνὸν καὶ ἐκλεκτὸν συνέρρευσε καὶ κατὰ τὰς δύο ἐσπέρας, οὐδόπως ἀπαυδήσαν πρὸ τῆς μακρότητος τοῦ ἀναγνώματος, ἦν καθίστα ἀνεπαίσθητον ὁ ἀπληθισμὸς τῆς ἐπικεχυμένης ἐν αὐτῇ εὐφύας, ἐκρηγνυμένης ἀπαύστως εἰς παρομοιώσεις, εἰς εἰκόνας, εἰς εὐτραπέλιαν, εἰς λογοπαίγνια, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ παραβλέπηται τὸ παράπαν ἡ ἱστορικὴ ἀκρίβεια.

Σπαύδομεν νὰ εἰδοποιήσωμεν τὸν «Ἐθνικὸν Σύλλογον» ὅτι ἂν σκοπῇ νὰ προσφέρῃ τὰς εὐχαριστίας του εἰς τὸν κ. Σκουλοῦδην ἐπὶ τῇ τελευταίᾳ πρὸς αὐτὸν δωρεᾷ, τὰ ἀκριβῆς δημολογίον αὐτῶν εἶνε πρὸς τὸν Ἄσμοδαῖον διότι ἡ διατυμπατισθεῖσα αὕτη δωρεὰ ἐπηκολούθησε τὰ ἐν τῇ παρακῆ θόντι· φίλλω ἡμῶν τῶν εἰκόνισαντι τὸν κ. Σκουλοῦδην, ὅφ' ἦν ἐγράφετο ὅτι ἔμελεν ὁ ἀξίτιμος διπλωμάτης νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν ὡς εἴρηται σύλλογον δρ. 10. Ἀμέσως μετ' αὐτὴν ὁ φίλος τοῦ Ἄσμοδαίου κ. Σκουλοῦδης ἔσπευσε ν' ἀποστείλῃ τὴν δωρεάν εἰς τὸν Σύλλογον, ἀπὸ σπόντε, ὅπως ἀποδείξῃ ἡμᾶς σφαλέντας ὡς πρὸς τὸ ποσόν.

Χρονάτε μετὰ τὴν Ριμουλά,
ξιννάτε μετὰ τὸν ἄνδρον.
γενῆτε ζωὰ φτερωτὰ,
μουόροι, σαύραις, ἐρπετὰ,
καὶ ὁ Μάκης ξημερόνει.
Καὶ σὺ, Τριμούνη τίτιμα,
τῆς δόξαις μας τραγούδα,
καὶ ἄρῃσε τὸν Καλλιγᾶ
ῥόδα καὶ ἄνδρον τὰ μνηγᾶ
ὡσάν τὴν πεταλούδα.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Δροσερά, δροσερά και εὐώδης ἐφέτος μᾶς ἦλθεν ἡ π ρ ω τ ο μ α γ ι ᾶ, ἡ ποιητικωτέρα ἑορτὴ μας· πέριον ἠθέλησε νὰ ἀστευθῆ μαζὺ μας καὶ παρεκάλεσε τὸν Δεκέμβριον νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ διὰ μιᾶς ἡμέρας του· τὸρα ἕως ἐδείχθη εὐνοϊκωτέρα πρὸς τὰ ἄνθη καὶ τὰς κυρίας, πρὸς τὸν Π α ρ ν α σ ο ὶ ν καὶ τὰ καλλικέλαδα τετράποδα τὰ ὁποῖα ἐναγωνίως ἀναμένουσι αὐτὸν ἐγκρατεῦμένα καθ' ὄλον τὸ ἄλλο ἔτος σύμφωνα πρὸς τὴν ἐρωτικὴν τῶν ἐθιμοταξίαν, εἰς τὰ ὑπαίθρια καὶ εὐθαλῆ λέκτρα των.

* *

Ὁ σοφὸς ἄνθρωπος Ριγκολῶ ἐνεφανίσθη τέλος πάντων εἰς τὸ ἀνυπόμονον κοινὸν χθές, ἐκλέξας προσφεύατα ὡς ἡμέραν τῆς ἐμφανισεῖς του τὴν παραμονὴν τῆς Πρωτομαγιάς. Κατὰ τοῦτο ἐφάνη τῇ ὄντι ὁ σοφὸς κ. Ριγκολῶ καὶ γινώσκων πότε εἶνε ὁ κατάλληλος καιρὸς νὰ ἐπιδείξῃ τὰς γνώσεις του, πράγμα ὑπερ οἱ ἰδιοὶ μας σοφοὶ δυστυχῶς ἀγνοοῦσιν ἢ λησμονοῦσι πάντοτε.

* *

Ὁ κ. Δαμασκηνὸς τῶν λουτρῶν δὲν ἠδύνατο νὰ ἀφίγη ἀντιπαρερχόμενον πολυτίμον χρόνον χωρὶς νὰ πλουτίσῃ τὴν ἐπιστήμην διὰ νέων ἀνακαλύψεων. Ἐπενόησεν ἤδη τὴν ἐπιστέγασιν τῶν παρὰ τοὺς στόλους τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς ἀλατούχων δεξαμενῶν του οὕτως, ὥστε οἱ ἐν αὐταῖς βουτούντες κατὰ τὰ κυνικὰ μάλιστα καθύματα ν' ἀσφυκτιῶσι, συγχρόνως δὲ νὰ παραφυλάττωνται ἀσφαλῶς ἐν τῇ στενῇ ἐκείνῃ χώρῃ τὰ ἀποχωροῦντα. Ἐὰν ἀναντιρρήτως εἴμεθα ὁ εὐφύστερος τῶν λαῶν τῆς ὑψηλίου, ὁ δὲ κ. Δαμασκηνὸς ἀναντιρρήτως ὁ ἐφευρετικώτερος νοῦς μεταξὺ ἡμῶν ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἐπικρατήσῃ τὸ μεγαλεπίβουλον σύστημά του.

Ο ΗΓΕΜΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

(τελευταία ἡχώ)

Ἐπίτηδες ἔκαμον νὰ διαβῶ ὁ Ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας ἀπὸ τὴν μεγάλην Σαχάραν τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου, διότι καὶ μὲν εἶνε πολλὴ σκόνη ἐκεῖ, ἀλλ' ἐκεῖ εἶνε καὶ τὸ Ὁφθαλμοατρακτοῦν, ὥστε ἂν ἤθελε πάθει τίποτε νὰ εἶνε ἐγκαίριος ἢ συνδρομή.

* *

Ὁ ὄρισμὸς ἐκεῖνος τοῦ Ἡγεμόνος Ἀλεξάνδρου πρὸς τὸν Τρικούπην ὅτι εἶνε ἕξοχος πολιτικὸς ἀνὴρ καὶ ὅτι τὸν παρακαλεῖ νὰ τὸν θεωρῇ φίλον του πιθανὸν νὰ ἔχη πολὺ βαθύτεραν ἔννοιαν παρὰ τὴν ἐπιπέδαιον. Οἱ βούλγαροι δὲν μᾶς ἀγαποῦν καὶ ὁ φίλος τῶν Βουλγάρων κατὰ συνέπειαν εἶνε ἐκεῖνος ὅστις . . . δὲν ἀγαπᾷ τοὺς Ἕλληνας.

* *

Ἐν γένει ἡ ὑποδοχὴ τοῦ Ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας ἐγέ-

νετο μετὰ πολλῆς λεπτότητος καὶ ἀδρότητος καὶ μετὰ προσοχῆς προσεπάθησαν ν' ἀποφύγῃσι πᾶν δ,τι ἠδύνατο νὰ προσκρούσῃ κατὰ τῆς φιλοτιμίας των. Οὕτω διὰ νὰ μὴ τύχῃ καὶ ζηλοτυφίῃσιν οἱ Βούλγαροι βλέποντες ἐκ τοῦ πλησίον οὐ αἰ Αθηναί εἶνε ἡ μόνη ἑστία τῶν φώτων ἐν τῇ Ἀνατολῇ, τακτικῶς καθ' ἐσπέραν ἀπέφευγον ν' ἀνάπτῃσι τοὺς φανούς τῆς πόλεως πρὸ τοῦ μεσονυκτίου.

* *

Μικρὰ εἶνε ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς πρωτεύουσος τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς πρωτεύουσος τῆς Ἑλλάδος, ἔλεγέ τις.

— Διατί ; τὸν ἠρώτησαν.

— Διότι ἡ πρώτη εἶνε Σ ὀ φ ι ᾶ, ἡ δὲ δευτέρα εἶνε Ψ ὀ φ ι ᾶ.

Ἀπανθίσματα ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου.

Ἐκ τῆς Ὠ ρ α ς.

Χθὲς λέμβος ἐρχομένη ἐκ τοῦ Ναυστάθμου ἕνεκα τῆς μεγάλης τρικυμίας ἀνέτρεψε τὸν μάγειρον τῆς Ὀ λ γ α ς.

Ἐκ τοῦ Ἀ πο σ τ ρ ᾶ τ ο υ Ἑ λ λ η ν ο ς

Ἠρωτήθη ποτὲ κύριός τις παρὰ νεαρᾶς δεσποινίδος πῶς κυριολεκτικώτερον δύναται νὰ δοθῇ ὄρισμὸς τῆς ἐν γένει σημασίας τοῦ κόσμου καὶ τίνα σχέσιν ἔχει ὁ ἄνθρωπος ἐν τῷ κόσμῳ. Περιπλεχθεὶς ὁ σοβαρὸς κύριος ἐν τῇ ἀφελείᾳ ταύτῃ καὶ ἀπλουστάτῃ ἐρωτήσῃ, ἀφοῦ ἔτριψε προηγουμένως ἐπὶ ἀρκετὰ λεπτὰ τῆς ὥρας τὸ μέτωπόν του, ξηροθήχων ἀπήντησε μετὰ Κατωικῆς σοβαρότητος : εὐκόλως, εὐγενῆς δεσποινίς θὰ ἀπήντων εἰς τὴν ἀπλουστάτην ταύτην ἐρώτησίν σου, ἂν ἐπίστευον ὅτι ἠδύνασο νὰ ἐνοήσῃς τὸ ὕψος τῆς ἐ ν ν ο ἰ ᾶ ς τῆς ἀπαντήσεώς μου ταύτης· Ἐν τούτοις ἐν ὀλίγοις σοὶ λέγω ὅτι κόσμος εἶνε ὁ στολισμὸς τῆς φύσεως, ἄνθρωπος δὲ ἡ στολιζούσα τὸν κόσμον γυνή, εἶνε δὲ ὁ κόσμος καὶ ἄνθρωπος μόνος στολισμὸς τῆς γυναικός.

Ἐκ τῆς Ἀ ν ε ξ α ρ τ η σ ῖ α ς.

Φίλος τις μᾶς παρετήρησε ὅτι ἀφ' ὅτου ἐδημοσιεύθη ἡ Ἀστυνομικὴ διάταξις περὶ τῶν κυνῶν, τ α β τ α πρὸς τὸ πείσμα τῆς Ἀστυνομίας καθεκάστην συνάξονται ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ συντάγματος καὶ διασκεδάζουν μεταξὺ των καὶ μάλιστα ὅταν ἡ σάλπιγξ τῆς πρωτοφυλακῆς σαλπίζει τὰς διαφοροὺς προσκλήσεις· Ποῦ ν' ἀποδώσωμεν τὸ πείσμα αὐτό ; εἰς τοὺς ἰδιοκτίτας τῶν κυνῶν ἢ εἰς τὸ ἐνοτικτὸν τῶν κυνῶν ;

Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταθμοῦ καὶ ἀπέναντι τῆς Πιστωτικῆς Κομμοῦ τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Σπαγοπούλου μεταποιήθη ὁλοῦς εἰς ἐμπορικὸν κατάστημα ἐκ τῶν τοῦ καλλιτέρου εἶδους. Μεγάλῃ συλλογῇ ἐμπορευμάτων ἀρτι κομισθέντων ἐκ Παρισίων. Μετρίστης τιμῶν, φιλοκαλῶν καὶ ταχύτης ὁμηρείας.